

Komisijas prasījumi:

- atzīt, ka
- nepieņemot pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka drošības iestāde ir neatkarīga no dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, infrastruktūras pārvaldītājiem, pieteikumu iesniedzējiem un iepirkumu organizācijām, un
- nepieņemot pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka izmeklēšanas iestāde ir neatkarīga no dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem un infrastruktūras pārvaldītājiem,

Polijas Republika nav izpildījusi savus pienākumus, kas tai uzlikti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/49/EK par drošību Kopienas dzelzceļos, un par Padomes Direktīvas 95/18/EK par dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumu licencēšanu un Direktīvas 2001/14/EK par dzelzceļa infrastruktūras jaudas sadali un maksas iekasēšanu par dzelzceļa infrastruktūras izmantošanu un drošības sertifikāciju grozījumiem ⁽¹⁾ 16. panta 1. punktu un 21. panta 1. punktu;

- piespriest Polijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija apgalvo, ka Polijas Republika nav atbilstoši transponējusi Polijas tiesību sistēmā principu, ka izmeklēšanas iestādei (proti, *Państwowa Komisja Badania Wypadków Kolejowych* [Nelaiemes gadījumu uz dzelzceļa izmeklēšanas valsts komisija] [PKBWK]) ir jābūt neatkarīgai organizatoriski, juridiski un lēmumu pieņemšanā, kā tas ir prasīts Direktīvas 2004/49/EK 21. panta 1. punktā. Nolikums, ko ir saņēmusi PKBWK, neesot nodrošināta neatkarība. PKBWK esot par satiksmes lietām atbildīgās ministrijas neatņemama daļa, nekādā veidā nenodrošinot tās neatkarību no ministrijas un infrastruktūras pārvaldītājiem. Turklāt PKBWK nerīkojoties pati savā vārdā, par satiksmes lietām atbildīgais ministrs ieceļot un atlaižot gan PKBWK priekšsēdētāju un tā vietas izpildītāju, gan arī sekretāru, kā arī PKBWK pastāvīgos locekļus un *ad hoc* locekļus. Turklāt par satiksmes lietām atbildīgais ministrs ar atbilstošu rīkojumu nav nodevis PKBWK rīcībā vajadzīgos līdzekļus, lai tā varētu pildīt savus uzdevumus.

Turklāt Komisija apgalvo, ka Polijas Republika nav pareizi transponējusi Direktīvas 2004/49/EK 16. panta 1. punktu, jo drošības iestāde (proti, *Prezes Urzędu Transportu Kolejowego* [Dzelzceļa iestādes priekšnieks]) nav neatkarīga organizatoriski, juridiski un lēmumu pieņemšanā no dzelzceļa pārvadājumu uzņēmumiem, infrastruktūras pārvaldītājiem, pieteikumu iesniedzējiem un iepirkumu organizācijām.

⁽¹⁾ OV L 164, 44. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 26. oktobrī iesniedza Högsta domstolen (Zviedrija) – Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag u.c./Ingvar Mattsson mantinieki, Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag

(Lieta C-542/16)

(2017/C 014/31)

Tiesvedības valoda – zviedru

Iesniedzējtiesa

Högsta domstolen

Pamatlietas puses

Prasītāji: Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag, Jan-Herik Strobel, Mona Strobel, Margareta Nilsson, Per Nilsson, Kent Danås, Tommy Jönsson mantinieki, Stefan Pramryd, Stefan Ingemansson, Lars Persson, Magnus Persson, Anne-Charlotte Wickström, Peter Nilsson, Ingela Landau, Thomas Landau, Britt-Inger Ruth Romare, Gertrud Andersson, Eva Andersson, Rolf Andersson, Lisa Bergström, Bo Sörensson, Christina Sörensson, Kaj Wirenkook, Lena Bergquist Johansson, Agneta Danås, Hans Eriksson, Christina Forsberg, Christina Danielsson, Per-Olof Danielsson, Ann-Christin Jönsson, Åke Jönsson, Stefan Lindgren, Daniel Røme, Ulla Nilsson, Leif Göran Erik Nilsson mantinieki

Atbildētāji: Ingvar Mattsson mantinieki, Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag

Prejudiciālie jautājumi

- 1) a) Vai IMD direktīva ⁽¹⁾ attiecas uz darbību, kur apdrošināšanas starpniekam nav bijis nodoms noslēgt konkrētu apdrošināšanas līgumu? Vai kāda nozīme ir tam, ka šāds nodoms nav bijis pirms darbība tika uzsākta, vai ir radies tikai pēc tam?
- b) Vai situācijā, kura aprakstīta jautājumā 1 a), kāda nozīme ir tam, ka starpnieks papildu fiktīvai darbībai ir nodarbojies ar faktisku apdrošināšanas starpniecības pakalpojumu sniegšanu?
- c) Vai arī situācijā, kura aprakstīta jautājumā 1 a), kāda nozīme ir tam, ka klientam *prima facie* bija licies, ka runa ir par sagatavojošiem darbiem apdrošināšanas līguma noslēgšanai? Vai kāda nozīme ir klienta uzskatam – pamatotam vai nepamatotam –, par to, ka tā ir bijusi apdrošināšanas starpniecība?
- 2) a) Vai ar IMD direktīvu ir regulētas tādas konsultācijas – ekonomiska vai cita rakstura –, kuras tiek sniegtas saistībā ar apdrošināšanas starpniecību, bet kuras kā tādas neattiecas uz konkrēta apdrošināšanas līguma noslēgšanu vai paturēšanu spēkā? Kas šajā saistībā it īpaši ir spēkā attiecībā uz konsultācijām par kapitālieguldījumu dzīvības apdrošināšanas kontekstā?
- b) Vai 2 a) jautājumā minētās konsultācijas, kas pēc definīcijas saskaņā ar ir ieguldījumu konsultācijas, arī vai tai vietā regulē šīs direktīvas noteikumi? Ja uz šādām konsultācijām arī attiecas MiFID direktīva ⁽²⁾, vai tādā gadījumā kāds tiesiskais regulējums salīdzinājumā ar citu ir jāpiemēro vispirms?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 9. decembra Direktīva 2002/92/EK par apdrošināšanas starpniecību (OV L 9, 3. lpp.).

⁽²⁾ 2004. gada 21. aprīļa Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/39/EK, kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Padomes Direktīvas 85/611/EEK un 93/6/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/12/EK un atceļ Padomes Direktīvu 93/22/EEK (OV L 145, 1. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 28. oktobrī iesniedza First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Apvienotā Karaliste) – Marcandi Limited, kura darbojas ar nosaukumu “Madbid”/ Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

(Lieta C-544/16)

(2017/C 014/32)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Pamatlietas puses

Prasītāja: Marcandi Limited, kura darbojas ar nosaukumu “Madbid”

Atbildētāji: Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, pareizi interpretējot Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK ⁽¹⁾ par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 2. panta 1. punktu, 24., 62., 63., 65. un 73. pantu, un tādos apstākļos kā pamatlietā:
 - a) Madbid kredītpunktu piešķiršana lietotājiem apmaiņā pret naudas samaksu ir:
 - i) tāda veida “priekšdarbi”, uz ko neattiecas 2. panta 1. punkta piemērošanas joma, kā noteikts Tiesa [2010. gada 16. decembra sprieduma MacDonald Resorts Ltd/The Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs, C-270/09, EU:C:2010:780] 23. –42. punktā; vai